

DOSAR NR.

DECIZIA NR.

Sedința publică din data de 09 octombrie 2009

Președinte –

Judecător

Judecător –

Grefier –

Pe rol fiind soluționarea recursului formulat de intimata
prin reprezentanții săi legali, cu sediul în nr.166, județul
împotriva sentinței nr. iulie pronunțată de Tribunalul în
contradictoriu cu contestatoarea *prin reprezentanții săi legali*, cu sediul în str.C. județul

La apelul nominal făcut în ședință publică a răspuns intimata-
contestatoare reprezentată de administrator
, lipsind recurenta-intimată

Procedura este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, care învederează
că recursul se află la primul termen de judecată, este motivat, recurenta a solicitat și
judecarea cauzei în lipsă, după care:

administratorul intimatai-contestatoare
depune la dosarul cauzei întâmpinare și, având cuvântul, precizează că nu
mai are alte cereri de formulat în cauză și solicită acordarea cuvântului în combaterea
recursului.

Curtea, luând act că nu se formulează alte cereri, constată cauza în stare
de judecată și acordă cuvântul în dezbatere.

, administratorul intimatai-contestatoare
, având cuvântul, solicită respingerea recursului potrivit motivelor expuse
în întâmpinare.

CURTEA

Prin cererea înregistrată sub nr. 2609/120/16.06.2009 la Tribunalul
– Secția comercială contencios administrativ și fiscal, reclamanta
în contradictoriu cu pârâta
a solicitat anularea raportului de inspecție fiscală nr.
pentru capitolul III intitulat „veniturile convenite-bugetului consolidat de
stat pct. 1 Impozitul pe profit, referitor la modificarea bazei de impunere pentru
perioada 26.07.2007 – 13.03.2009”; anularea deciziei de impunere nr.
2009 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală,

Sușține recurenta că nu împărtășește punctul de vedere al instanței, în sensul că intimata-reclamantă a înregistrat, în mod legal, în cheltuieli deductibile fiscal suma de [redacted] lei, reprezentând contravaloare cazare acordată salariaților și, ca atare, nu datorează impozitul suplimentar pe profit și nici accesorii ale acestuia, așa cum au stabilit inspectorii fiscali, întrucât inspectorul fiscal a reținut că intimata-reclamantă a înregistrat în mod eronat cheltuieli deductibile fiscal în cuantum de [redacted] lei, reprezentând contravaloare cazare acordată salariaților în cuantum de 30 lei/zi, fără a exista documente justificative, încălcându-se astfel dispozițiile art.21 alin.4 lit.f din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Precizează recurenta că, după cum a arătat și în întâmpinarea depusă la dosarul cauzei, intimata nu a prezentat documente justificative pentru cheltuielile de cazare. Astfel, pentru ca aceste cheltuieli să fie și deductibile, intimata reclamantă trebuia să prezinte inspectorului fiscal documente justificative ale cheltuielilor efectuate cu ocazia cazării salariaților. Ordinul de deplasare este document justificativ, care confirmă deplasarea, dar nu și cazarea. Este un document necesar, dar nu și suficient.

Recurenta invocă în acest sens dispozițiile Ordinului ministrului finanțelor nr. 1850/2004, privind documentele financiar-contabile, Norme metodologice de întocmire și utilizare a documentelor financiar contabile, secțiunea "Ordin de deplasare", potrivit căreia – pct.3 alin.4 ordinul de deplasare (delegație) circulă "la compartimentul financiar contabil pentru verificarea decontului, pe baza actelor justificative anexate la acesta de către titular la întoarcerea din deplasare".

Or, susține recurenta, printr-o interpretare logică, rezultă că ordinul de deplasare trebuie depus la compartimentul financiar contabil însoțit de documente justificative, ordinul de deplasare singur nefiind suficient pentru decontul cheltuielilor de cazare.

Așadar, arată recurenta, atâta vreme cât nu se poate face dovada existenței acestor documente, cheltuielile nu sunt deductibile. Societatea le poate acorda salariaților, dar nu le poate deduce fiscal. Acesta este motivul pentru care inspectorii fiscali au mărit baza profitului impozabil cu suma de [redacted] lei și au stabilit un impozit pe profit suplimentar în cuantum de [redacted] lei și accesorii – majorări de întârziere, de [redacted] lei.

Intimata-contestatoare [redacted] a formulat întâmpinare, prin care a solicitat respingerea recursului ca nefondat și menținerea în tot a sentinței atacate.

Sușține intimata-contestatoare că recurenta nu a formulat apărări la fond și nu a adus critici sentinței în ceea ce privește dreptul său de a acorda salariaților care se deplasează în diverse localități pentru desfășurarea activităților specifice obiectului său de activitate, suma de 30 lei pentru fiecare noapte ca și compensație pentru cheltuielile de cazare, drept care este prevăzut de dispozițiile art.26 și 28 din H.G. nr.1860/2006 și OMF nr.1850/2004.

Sub acest aspect, intimata-contestatoare consideră că norma legală aplicată pentru salariații care nu se cazează în structuri de primire turistică este perfect aplicabilă, cheltuielile făcute cu cazarea personalului fiind deductibile fiscal, așa cum rezultă din art.21 lit.e din Codul fiscal, potrivit căruia sunt cheltuieli deductibile fiscal și cele efectuate cu cazarea în țară și străinătate de salariați.

Cu privire la critica recurentei vizând documentul pe baza căruia s-a făcut înregistrarea, apreciind că ordinul de deplasare nu poate, singur, să constituie document justificativ, intimata-contestatoare precizează că aceasta nu este fondată, întrucât, pe de o parte, recurenta nu precizează care sunt actele ce constituie documente justificative în situația dată, altfel spus nu precizează ce alte documente trebuia să anexeze salariatului la documentul respectiv pentru a justifica primirea sumei de 30 lei, iar pe de altă parte, potrivit OMF nr.1850/2004, ordinul de deplasare cod 14-5-4, servește atât ca document pentru efectuarea deplasării, ca document pentru stabilirea diferențelor de primit – în speță a celor 30 de lei pentru cazare, cât și ca document justificativ de înregistrare în contabilitate.

Examinând sentința recurată prin prisma criticilor formulate, a actelor și lucrărilor dosarului, și a dispozițiilor legale incidente în cauză, Curtea constată că recursul este nefondat, pentru următoarele considerente:

Urmare raportului de inspecție fiscală nr. [redacted], recurenta pârâtă a emis decizia de impunere nr. [redacted], stabilindu-se suplimentarea obligațiilor fiscale de plată ale intimetei reclamante, prin calcularea unui impozit pe profit suplimentar aferent perioadei 1 aprilie 2006 – 31 decembrie 2008 de [redacted] lei, pentru care a fost stabilit un impozit suplimentar de plată de [redacted] lei reprezentând impozit pe profit datorat de persoane juridice române, în perioada 1.04.2006 – 31.12.2008 și [redacted] lei reprezentând majorări de întârziere, aferente impozitului suplimentar, calculate pe perioada 26.07.2007 – 13 martie 2009.

Prin decizia nr. [redacted] recurenta pârâtă a respins contestația formulată de reclamant împotriva Raportului de inspecție fiscală și Deciziei de impunere.

Curtea constată că Raportul de inspecție fiscal întocmit a reținut că societatea a înregistrat eronat în cheltuieli deductibile fiscal suma de [redacted] lei, reprezentând contravaloare cazare acordată salariaților, în cuantum de 30 lei/zi fără a justifica cu documente legale această cheltuială, în perioada 1.04.2006 – 31.12.2008, filele 12 – 13 dosar și deși recunoaște existența ordinelor de deplasare și a caracterului de document justificativ al acestora, care confirmă deplasarea, el este apreciat ca insuficient pentru a face dovada cazării.

Sușinerile recurentei pârâte privind faptul că reclamanta nu a prezentat documente justificative pentru cheltuielile de cazare, pentru ca aceste cheltuieli să fie și deductibile sunt neîntemeiate, față de dispozițiile art. 26 și 28 din Anexa la HG nr. 1860/2006 și Ordinul MF nr. 1850/2004.

Art. 26 din Anexa la HG nr. 1860/2006 prevede, în legătură cu cheltuielile de cazare, că persoana trimisă în delegație într-o localitate situată la o distanță mai mare de 50 km de localitatea în care își are locul permanent de muncă are dreptul la decontarea cheltuielilor de cazare efectuate, pe baza documentelor justificative în cazul cazării în structurile de primire turistice.

Art. 27 din același act normativ, identifică structurile de primire turistice, iar art. 28 prevede că în situația în care personalul aflat în delegare nu se cazează în condițiile prevăzute la art. 26, cheltuielile de cazare se compensează prin plata, pentru fiecare noapte, a sumei de 30 lei.

Coroborând toate acestea cu faptul că Ordinul de deplasare servește, printre altele, ca document justificativ de înregistrare în contabilitate, potrivit OMF

nr.1850/2004, curtea constată că, prin ordinele de deplasare emise de societate salariaților săi pentru desfășurarea activității în alte localități, confirmate de beneficiari, au fost compensate în bani aceste cheltuieli de cazare, astfel că societatea a înregistrat în cheltuieli deductibile fiscal suma de lei, reprezentând contravaloare cazare acordată salariaților, cheltuielile făcute cu cazarea personalului fiind deductibile fiscal, așa cum rezultă din art.21 lit.e din Codul fiscal, care prevăd că sunt cheltuieli deductibile fiscal și cele efectuate cu cazarea în țară și străinătate de salariați, ca atare reclamanta nu datorează impozitul suplimentar pe profit și nici accesorii ale acestuia.

Pentru aceste motive, curtea constată că sentința recurată este legală și temeinică, nefiind incidente motivele de nelegalitate și netemeinicie prevăzute de dispozițiile art. 304 pct.8 și 9 Cod procedură civilă și art.304¹ Cod procedură civilă, invocate de recurenta pârâtă, considerente pentru care, în temeiul dispozițiilor art. 304-312 Cod procedură civilă, va respinge recursul ca nefondat.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE :**

Respinge ca nefondat recursul formulat de intimata , prin reprezentanții săi legali, cu sediul în , județul împotriva sentinței nr. pronunțată de Tribunalul în contradictoriu cu contestatoarea prin reprezentanții săi legali, cu sediul în str.C. Brâncoveanu, nr.66, județul

Irevocabilă.

Pronunțată în ședință publică, azi, 09 octombrie 2009.

Presedinte, Judecători,

Grefier,

Red..

4 ex/04.11.2009

d.f. 2609/120/2009 – Tribunalul

j.f.

Operator de date cu caracter personal

Notificare nr.3120